

erindre, at der paa Færøerne hverken findes bestalte Landmaalere eller Landinspecteurer, og dersom Udskiftning skal foretages der, maa den altsaa foregaae under heelt forskjellige Forhold fra dem, hvorunder den foregaaer her i Landet. Jeg skal dog ikke nægte, at det kan være ret heldigt, at man engang kommer til at gjøre et Forsøg paa, hvormeget der kan opnaaes ved en mindre omstændelig Forretningssgang, end vi ere vant til her i Landet; men hvad der dog ved denne Lov er forekommet Udvalget at have sine store Betænkkeligheder, er, at denne Sag staaer i Forbindelse med alle mulige Landbointeresser paa Færøerne, og at netop disse for Dieblirket ere ved et stort Vendepunkt, idet Handelen er bleven frigiven, og den stærkere Samsærsel med Udlandet derfor vistnok vil øve en betydelig Indflydelse paa Produktionen og paa Retningen af den særøiske Befolknings Virksomhed. Her til kommer endnu, at man vel uden at gaae Færøernes Lagthing for nær tør forudsætte, at der i samme kun undtagelsesviis har siddet Mænd, som havde blot saa megen Kundskab til Udskiftningsforholdene, som her i Landet næsten Enhver, der lever udenfor Kjøbstæderne, besidder ifølge Traditionen, da det er saa kort siden, Udskiftningen foregik. Uagtet Udvalget nu altsaa har haft flere Grunde til at være betænkeligt ved at tilraade Lovens Bedtagelse, har det dog troet at burde gaae ind paa at behandle Loven og undersøge, hvorvidt der kunde være Anledning til at stille Ændringsforslag. Af de Ændringsforslag, som Udvalget har stillet, er der et, som angaaer en Tryksæll; de øvrige ere til en vis Grad Realitetsforandringer, og til et af disse har et æret Medlem af Thinget stillet et Tillægsforslag. Alle disse Forslag ere tiltraadte af Ministeren, og jeg behøver derfor vistnok kun at motivere dem meget kort. Loven selv forudsætter to Maader, paa hvilke Udskiftningen kan iværksættes, deels ved Hjælp af Udskiftningscommissionen og deels ved Udskiftning mellem Eiere og Besiddere indbyrdes, uden Udskiftningscommissionens Mellemkomst. Denne sidste Udskiftningsmaade, der er den simpleste og letteste, omhandles deels i Slutningen af § 4, deels i § 14. Der er imod denne sidste Udskiftnings-

maade fremkommet velgrundede Betænkkeligheder, navnlig hentede fra, at naar Eiere og Besiddere skulde have Ret til at udfifte uden Commissionens Mellemkomst, saa kunde de Folk, som have en eller anden Rettighed, s. Ex. til Græsengang, Lørveffær eller deslige, men dog ikke kunne henregnes til Eiere eller Besiddere, blive stillede ugunstigere ligeoverfor Eiere og Besiddere, end naar Udskiftningen skee ved Commissionen, og derfor har Udvalget stillet det første Ændringsforslag, hvorved det har tilstøttet at sikkre disse Folk imod Forurettelse. Det af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) stillede Tillægsforslag til Udvalgets 1ste Ændringsforslag gaaer ud paa at sikkre Eiere og Besiddere, at der ikke kommer mere ind under Udskiftningscommissionen, end der er nødvendigt for at sikkre de Berettigedes ligelige Behandling. Udvalget maa takke den ærede Rigsdagsmand, fordi han har stillet dette Forslag, som vil tjene til at forebygge enhver Mistyndning af Lovens Bestemmelser. Med Hensyn til den anden Udskiftningsmaade, nemlig igjennem Commissionen, da er den foreslaaede Fremgangsmaade den, at Commissionen afgiver en Kjendelse om, hvorvidt Udskiftning bør foretages, og om hvilke Punkter derved ere at tagtage, navnlig med Hensyn til de Folk, der uden at være lodtagende i Haugen dog have Rettighed deri, hvilket omhandles i § 8. I § 11 er dernæst angivet, hvorledes en saadan Commissions Kjendelse skal kunne paakjendes af en høiere Instans, dersom nogen af de Bedkommende finder sig brøstholden, og det bestemmes da i denne §, at Amtmanden skal afgjøre Sagen ved sin Resolution. Udvalget har nu formeent, at da enhver Amtmand i Begyndelsen af sin Embedstid maa forudsættes at være mindre vel bekendt med de locale Forhold, saa kunde det være i Parternes egen Interesse, at denne høiere Instans ikke kom til at bestaae af Amtmanden alene, men derimod af Amtmanden og to af Lagthinget udnævnte Mænd. Dernæst har Udvalget troet det rettest, at Sagen ikke blev afgjort ved en Resolution, men ved en motiveret Kjendelse. Hverken Ministeriet eller den locale Bestyrelse har i og for sig Noget mod dette Forslag at indvende, og